

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:16	6:34	בית שמש
8:18	6:25	בני ברק
8:16	6:42	חיפה
8:16	6:36	טבריה
8:14	6:33	יבנאל
8:14	6:21	ירושלים
8:15	6:26	מודיעין עילית
8:14	6:32	צפת
8:14	6:31	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: ליל שלישי בשעה 10 11 57 דקות ו 7 חלקים | ראש חודש ניסן יהיה ביום השלישי

פרשת שמעי, שבת החודש, עברכים חודש ניסן, כ"ז אדר ב', שעת תשפ"ד לפ"ק
שיעורים כסדרן: | נ"ך: שופטים ה - ו | בבלי: בבא מציעא לח | ירושלמי: עירובין כג | תוספתא: בבא קמא ד | רמב"ם: ערכים וחרימים ג

שנה 13, גליון 27 (645)

מוהרא"ש מספר

שבת החודש

בהגיע שבת החודש, כבר מברכים ראש חודש ניסן ראוי לאדם להתעורר מאד למדת ההתחדשות – להתחדש מאד בעבודת השם ותבדך.

ול להיות כבריה חדשה ממש, הינו לשפח כל העבר שלו ולעשות התחלה חדשה, כי כל הענין של חודש ניסן היא מדת ההתחדשות, הפסוק אומר על חודש ניסן: "החדש הזה לכם ראש 'חדשים' ראשון הוא לכם לחדשי השנה", ונזכרת שלש פעמים תבת "חדש" בפסוק אחד, להורות על מדת ההתחדשות, כי דבר המזכר שלש פעמים הוא 'חזקה', עכשו זה הזמן הנכון להתחדש.

מדת ההתחדשות שיכת בכל יום ויום, ואינה מצמצמת לשום זמן מסים, וכמו שאמר רבנו (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"א): "כלל גדול בכל חיי האדם שצריכים ממש בכל יום להתחיל מחדש", אף על פי כן מפרשת החודש דיקא, נמשך הלח לאדם לחדש עצמו בכל יום ויום, ולא לבלבל עצמו

<<<<

מילה של התחזקות

עכשו שכבר הזיזו את השעון וזמן בניסת השבת מאוחר, תראה ללכת הביתה מיד אחרי התפילה, ואל תשארו לשוחח אחרי התפילה בליל שבת, צריכים מיד ללכת הביתה לעשות קדוש, כך נפסק (אורח חיים, סימן רע"א): "בשיבא לביתו ימהר לאכול מיד", מפל הפטופטים האלו לא נשאר כלום, במקום לשוחח בבית הננסת על דברים של מה בכך, לך הביתה ותשוחח עם אשתך והילדים על הפרשה, על צדיקים, ותספר להם ספורים של תפלה.

תראה בכל בוחותיך להיות בשמחה בשבת, זכור מה רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יז): "צריך לזהר מאד להיות שומח וטוב לב בשבת, כי מעלות וקדושות שבת גדולה ויקרה מאד, והכלל, שצריך לנהוג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על ה', ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג; הן אכילה ושתיה, הן מלבושים, כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת היא בלה רוחניות, בלו קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מן אכילת חל, כמבאר במקום אחר".

(עצתו אמונה שבת החודש תשע"ז)

ווארט על הפרשה

כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו, השם יתברך אמר שמתר לאכול דג רק אם יש לו "סנפיר" שבה הוא שוחה וגם "קשקשת" שזה כמו שריון לגוף.

מוהרא"ש אומר שזה בא לרמז לנו מה שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') כשרוצה אדם לילך בדרך התשובה, הוא צריך להיות בקי ברוצא, ובקי בשוב, מצד אחד צריכים להשתדל לחטוף תורה ותפלה ומעשים טובים כל מה שיוכל, ולא לחטא. אבל מצד שני להתחזק מאד, שאפילו שלא הולך כמו שרוצים, אפילו שאדם נכשל ולא התנהג כראוי, ומיד היצר הרע מגיע לשבר את האדם: "אתה כבר לא שונה כלום, אתה כבר לא תהיה יהודי כשר", אסור לנו לתת לו לשבר אותנו, נכון שנכשלת, אבל השם יתברך עדיין אוהב אותי, הוא עוד מחכה לי, אני עדיין יכול לחזר אליו. אשיח את לבי לפניו, אחזר בתשובה, ואני כבר בחזרה אצל השם יתברך.

וזה בא הפסוק לרמז לנו, נשמות ישראל נמשלות לדגים, כמו שכתוב (בראשית מ"ח) "וידגו לרוב בקרב הארץ", כי יהודים צריכים לשוט בים החכמה, ולעסוק בתורה הנמשל למים, וכמו שכתוב (שעיה נ"ה) "הוי כל צמא לכו למים", וגם תפלה נמשלת למים, וכמו שכתוב (איכה ב') "שפכי פמים לבך נכח פני ה', יוצא מזה שיהודי הוא כדג שצריך לשוט בתורה ותפלה.

אבל יהודי צריך שיהיה לו "סנפיר וקשקשת", סנפיר אלו הכנפים ששט בהם, שיוכל לחטוף הרבה מצוות ומעשים טובים, אבל צריך גם "קשקשים" שמגן עליו כמו שריון שלא להשבר מהיצר הרע אף פעם, לא משנה באיזה מצב הוא נמצא.

והנה חכמינו הקדושים אומרים (נדה נ"א): כל שיש לו קשקשים יש לו סנפיר, זה מרמז שהעקר הם הקשקשים, להתחזק מאד בכל אשר עובר עליו בחיים, ולהגן על עצמו עם שריון חזק שלא יפיל אותו שום דבר שבעולם, ואז ממילא יזכה גם לשמוע התעוררות הצדיק, שהם הסנפירים, ויזכה לעלות ולשוט בים החכמה כראוי, ולהיות קרוב אל השם יתברך.

(תוך הנחל שמיני תשס"ט)

עת לחשות

בעזרת השם יתברך

יום ג' פרשת ראה, כ"ו מנחם-אב, שנת תשע"ח

לכבוד ... גרו ואיר

מאד אבקש ממך; תתחזק באמונה בהשם יתברך שלא יהיו לך קשיות על האמונה, תאמין שכל מה שהשם יתברך עושה זה בודאי לטובה, ואפילו כשמשוהו נראה רע זה גם לטובה.

דע לך שהשם יתברך מנהל את העולם בצדק ובמשפט ואנחנו צריכים למסור את עצמנו אל השם יתברך, כפי שרבונו אמר לרבי נתן (שיחות הר"ן, סימן רע"ט): "כשמר מאד מתבטלים לגמרי", שאל רבי נתן: "איך מבטלין עצמו?" אמר רבנו: "סוגרים את הפה ואת העינים, זה ביטול להשם יתברך"; כלומר, כשאדם סוגר את הפה – הוא לא שואל קשיות, הוא עוצם עינים – הוא לא רוצה לראות ולהבין כלום, הוא יודע שהשם יתברך מנהיג את העולם, אזי הוא זוכה שהכל נהיה טוב, הקדוש ברוך הוא עוזר לו עם הישועה שלו.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (זבחים קט"ו): "כיון שידיע אהרן שבניו ידועי מקום הם, שתק וקבל שכר", כשנדב ואביוהו נפטרו אהרן הכהן לא שאל קשיות על השם יתברך, כמו שכתוב (ויקרא י"א): "וידם אהרן"; וכן בדוד הוא אומר (תהלים לז, ז): "דום לה' והתחולל לו", אף על פי שמפיל לך חללים חללים את שתק, דוד המלך אומר: "אל תשאל שאלות אפילו שעוברים צרות קשות ומרות". שלמה המלך אומר (קהלת ג, ז): "עת לחשות ועת לדבר, פעמים ששיתק ומקבל שכר על השתיקה", כלומר כשעוברים צרות קשות אזי הוא זמן שצריכים לשתיק, להתבטל אל השם יתברך. ואם שותקים ולא שואלים קשיות ושאלות, אלא יודעים בבהירות שהשם יתברך מנהיג את העולם, אזי מקבלים שכר, ופעמים מדבר ומקבל שכר על הדבור, זה כשצריכים להודות להשם יתברך (עיין מהרש"א דבור המתחיל זכן שלמה) אזי מקבלים שכר על הדבור.

חזק ואמץ בתפלה, תבקש מהשם יתברך שיוציא אותך מהצרה שלך. אנחנו לומדים היום בירושלמי (ברכות ד.) שבשעת התפילה צריכים לעמוד ברגלים צמודות כמו המלאכים שאצלם פתוב (חזקאל א, ז): "ורגליהם רגל ישרה"; כי כך מראים שלא יכולים לזוז, אנחנו כמו קשורים באזיקים; מראים להשם יתברך שאנחנו לא יכולים לעשות כלום בלעדיו, אנחנו צריכים שהוא יעזר לנו (עיין טור אורח חיים, סימן צה, בבית יוסף בשם מהר"י אבוהב).

את זה אנחנו צריכים לשנן כל הזמן: "אנחנו לא יודעים כלום ואנחנו לא מסגלים לכלום, אנחנו יכולים רק דבר אחד, לבקש, לבקש ועוד פעם לבקש".

אני מקוה שתכניס את הדבורים האלו ללבך, כך יהיה לך טוב.

יום טוב

(עצתו אמונה פרשת ראה תשע"ח)

מן העבר שלו, ולא לדאג על העתיד, רק לחיות רק עם היום הזה, ולהיות תמיד בעינינו כבריה חדשה. ולכן בשעת קריאת פרשת החדש – ראוי לכל אדם להתעורר מאד למדת ההתחדשות הזאת, ולבקש הרבה מהקדוש ברוך הוא שיזכה לקבץ בלבו את מדת ההתחדשות, עד שיהיה הלח בידו לחדש עצמו בכל עת ממש, ולא יתבלבל כלל מכל מה שעובר עליו, ואז יצא ידי קריאת 'פרשת החדש' כראוי.

וכן ראשון לחדש נקרא "ראש חדש" על שם מדת התחדשות, כי הקדוש ברוך הוא נתן ראשי חדשים לעמו ישראל, למנות בהם ימות השנה כפי חדשי הלבנה, כדי שיתחדשו נשמות ישראל בכל עת כמו טבע הלבנה, המתחדשת בכל חדש, והולכת ומתגדלת עד אמצע החדש, ואחר כך הולכת ומתמעטת, עד שבאה לתכלית המעוט, ואז דיקא נולדת עוד הפעם מחדש, ומתחיל חדש חדש.

תמיד להתחיל מחדש

על כן אנחנו חוגגים את יום הולדת רבנו בראש חדש ניסן, כי כל ענינו של רבנו ז"ל הוא ענין התחדשות, להתחיל "מעכשיו" להיות כבריה חדשה ממש.

וכמו שהיה רגיל רבנו לעשות עוד מימי צעירותו, שהיה עושה הרבה התחלות ביום אחד ממש (שבחי הר"ן סימן ו'). ורבנו פעם אמר (חיי מוהר"ן סימן רמ"ז): "חדוש" כמוני לא היה בעולם, ואחד מן הפרושים שאמרו אנשי שלומינו על זה הוא, "חדוש" כמוני, להתחדש תמיד בכל עת, כמוני, לא היה בעולם, כי רבנו ז"ל היה חדוש נורא בענין זה, ואחר כל ההשגות הגבוהות שזכה להשיג, היה בוכה לפני השם יתברך ואומר, "איך זוכים להיות יהודי..." כאלו עדן לא התחיל להשיג שום דבר כלל, ומדה זאת הוריש לנו רבנו ז"ל, להתחדש תמיד בכל עת, ולכן מתאים מאד יום הולדת רבנו ז"ל ליום ראש חדש ניסן, כי אז מאירה מאד מדת ההתחדשות.

אחת מן ההתחדשויות שצריכים ביום ראש חדש ניסן, היא בענין תפלה והתבודדות, וכמו שאמר רבנו בפרוש (שיחות הר"ן סימן עב וסימן צח), שבחרף כל העשבים וכל הצמחים כלם מתים, כי בטל פחם בחורף, והם אז בבחינת מיתה, וכשבא הקיץ כלם מתעוררים וחיים, ואז טוב ויפה כשיוצאים לשוח בשדה, שיחה – זו תפלה (ברכות כו ע"ב), ועוסקים בתחנה לחיות אז ולצמח, כלם נכספים ונכללים בתוך תפלתו ושיחתו.

כל אלו מאנשי שלומנו שזכו לקבץ בעצמם מדת ההתחדשות, והיו בעיניהם כבריה חדשה בכל יום, זכו להצליח בחייהם מאד, וזכו לקבל את למודי רבנו באפן אחר לגמרי, כי המדה של התחדשות היא מדה המחזקת ומעודדת כל עבודה ועבודה שאדם עושה בעבודת השם יתברך, כגון למוד תורה הקדושה, כשאדם זוכה למדת ההתחדשות, ולומד בכל יום בחשק חדש כאלו לא למד כלל מעולם, זה נותן בו פח עצום ללמד הרבה בכל יום כפי העת והזמן, ושומר אותו מלהתבלבל ממה שלא למד עד עכשיו, או ממה שצריך ללמד למחר, כי מדת ההתחדשות עושה אותו כבריה חדשה, וגורמת לו להחיות עצמו בכל מה שזוכה ללמד היום כמוצא שלל רב.

וכן בעבודת התפלה, כשאדם זוכה למדת ההתחדשות, אזי אינו מבלבל עצמו כלל ממה שלא התפלל מקדם כראוי, או מדאגה שלא יתפלל תפלה הבאה כראוי, רק מחיה עצמו עם התפלה שהוא עוסק בו עכשו, ומשתדל בכל הכחות לקשר מחו אל דבורי

שבת מברכים ניסן

השבת הזאת היא שבת מאד גדולה, שבת מברכים חודש ניסן, שבת החדש, והשבוע חל יום ההלדת של רבנו ז"ל, רבנו נולד בחדש ניסן שנת תקל"ב שחל אז בפרשת תזריע ושבת החדש, מוהרא"ש אומר שרבנו נולד בראש חודש כי כל הענין של רבנו הוא התחדשות - להתחדש, רבנו מלמד אותנו איך אדם יכול כל הזמן להתחיל מחדש, רבנו אומר (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעינייהם, אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה, כי אם לא הייתה שכחה, לא הייתה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך, כי אם אדם היה זוכר כל מה שהוא עשה הוא לא היה יכול ללמוד ולהתפלל ולקיים את המצוות, כי היה מפריע לו כל מה שהוא עשה.

רבנו ז"ל אומר: "בשבת צריכים לשמוח מאד", וכששמחים בשבת ונהנים מסעדת שבת, אומרים חז"ל שזוהי כמו שצמים אלה תעניות. תכין לך ספור יפה לספר בשבת בסעודה, יש היום אין ספר ספרים של ספורים, תקנה לך ספר שיש בו ספורים טובים לספר, זו השקעה טובה לקנות ספר שאפשר לספר ספורים יפים. כמו כן ראה לשיר זמירות בסעודה, רבנו ז"ל אומר: "לשיר זמירות בשבת זה עיקר מהיחדות", לפני שאתה עושה קדוש תשיר שלום עליכם, כמה זמן זה כבר לוקח, דקות ספורות, המלאכים שמלוים אותך מבית הכנסת מחכים לראות מה קורה אצלך בבית, פראה להם מה זה יהודי פשוט, אפילו פשרעבים ועיפים ואין עצבים לשיר, בכל זאת מתנהגים כמו יהודי פשוט, ובסעודה תשוחח עם אשתך, תספר לה דברים יפים ששמעת, דבר תורה יפה על הפרשה, לא סתם לדבר על פלוני ואלמוני לשון הרע ורכילות.

אחרי האכילה תשיר כל מקדש, מנוחה ושמחה, וכן הלאה. בברסלב נוהגים לשיר את כל הזמירות בתמימות ובפשטות, פעם אכלתי אצל חסיד ברסלב שלא הבין בנגונים, הוא שר את כל הזמירות באותו נגון, אבל היה לזה את כל הטעמים, כי זה היה עם אמת ועם חן. אם אין לך כח לשיר את כל הזמירות, תשיר לפחות קצת, זה המעלה של רבנו שלמד אותנו "מעט גם כן טוב"; רבי נתן ספר, כשהוא הגיע אל רבנו הוא היה למדן גדול, ידוע שהוא ידע בעל פה את כל הש"ס עם כל התוספות, בכל זאת אמר רבי נתן כשהגעתי אל רבנו ושמעתי ש"מעט גם כן טוב", אזי התחלתי ללמוד. כי כשאדם רוצה הרבה הוא לא עושה כלום, אבל כשיודעים ש"מעט גם כן טוב", עושים קודם כל קצת וכו'.

אנחנו צריכים לשמוח מאד שעוד מעט אנחנו עומדים לזכות לאכול את המצה הקדושה; מצה נקראת (זוהר שמות, קפ"ג): "מיכלא דמהימנותא", מאכל אמונה; על ידי המצה מתחזקת האמונה אצל עם ישראל ועל ידי זה נגאל מהגלות שלנו, כי רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז'): "עיקר הגלות הוא רק מחמת חסרון אמונה", כי כשאדם חי עם אמונה, הוא יודע בתוכו שהכל זה השם יתברך ואין שום דבר בעולם בלי השם יתברך; השם יתברך הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, אין שום מציאות מבלעדיו כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלוהו של עולם והשם יתברך התלבש בדומם, צומח, חי, מדבר. כשאדם יודע שהשם יתברך נמצא אתו, עמו ואצלו, הוא משחרר מכל צרותיו.

אנחנו צריכים להחדיר בתוכנו ובילדינו שהשם יתברך מנהיג את העולם, ולשמוח עם המצוות שהשם יתברך נתן לנו, כך נזכה כל השנה להיות שמורים מעבירות, כפי שהאריז"ל אומר

פיו, ולהרגיש ומתיקות בדבורי התפלה, וביותר בתפלת ההתבודדות, מדת ההתחדשות הוא עקר גדול מאד, שיאמר בפה מלא בשעת התבודדות: "רבנו של עולם, אני מתחיל מעכשו להיות איש פשוט", וכן לעשות התחלה חדשה בכל פעם שמתבודד עמו יתברך, וכמו שאמר רבנו (חיי מוהר"ן סימן תל"ו), שטוב שיאמר האדם בשעת ההתבודדות, כשמתבודד בינו לבין קונו: "היום אני מתחיל לדבק בך", כי ממה נפשך, אם היה מקדם טוב - עכשו יהיה טוב יותר, ואם חס ושלום, מקדם לא היה טוב, בודאי צריך ומכרח לעשות התחלה חדשה. וכן הוא לגבי כל עבודה ועבודה בעבודת השם יתברך, מדת ההתחדשות נותנת פח עצום להצליח באותה העבודה בהצלחה מיוחדת, ולכן ראוי להתחדש אפילו כמה פעמים באותו היום, וכמו שהעיד רבנו על עצמו (שבחי הר"ן סימן ו'), שהיה רגיל להתחיל בכל פעם מחדש, ואפילו כשנפל ממדרגתו לפעמים, לא היה מיאש עצמו בשביל זה, רק אמר שיתחיל מחדש כאלו לא התחיל עדין כלל להכנס בעבודתו יתברך, רק עתה הוא מתחיל מחדש, וכן בכל פעם ופעם תמיד היה רגיל להתחיל מחדש, והיו לו כמה התחלות ביום אחד, שגם ביום אחד לפעמים נפל מעבודתו, והיה מתחיל מחדש וכן כמה פעמים ביום אחד.

וכל אלו שקימו, הלכה למעשה את עצת רבנו ז"ל זו, וקבעו בנפשם מדת ההתחדשות - גדלו מאד בעבודת השם יתברך, הצליחו וגם עשו פרי - לקרב אחרים אל עבודתו יתברך, כי היו בעיניהם תמיד כבדיה חדשה ממש, אשרי הלוכה התעוררות חדשה מפרשת החדש - לחדש עצמו בכל עת, כי אז תקבע מדה זאת בלבו לכל השנה כלה.

(שיחות מוהרא"ש ערך פרשת החדש - חודש ניסן)

ימי הפורים המאירים והמרוממים בצל ראש הישיבה שליט"א

בליל פורים מוצש"ק ויקרא, קרא ראש הישיבה את המגילה בהיכל הישיבה, ברוב התעוררות, כשהגיע לפסוק 'ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום', נשנק קולו מבכי, ובפורים שאלו על זה את ראש הישיבה, והסביר שמרדכי אמר לאסתר תפני אל ד' תדברי אל ד' ואל הצדיקים, ואמרה אסתר ואני לא נקראתי לבוא אל המלך, אף אחד לא רוצה אותי, אף אחד לא מקשיב לי, אף אחד לא עונה לי למכתבים ולמיילים, לא מחייכים אלי לא מסתכלים עלי, אף אחד לא עונה לי לטלפון, אף אחד לא צריך אותי, לא קוראים לי לבוא אל הקדושה, לא מראים לי דרך להיכנס לקדושה, כל פעם שאני רוצה להיות טוב אני נופלת יותר, ואיבדתי את הרוח הקודש בבית הצלמים, ומרדכי הצדיק אמר לה להמשיך בכל התוקף ולא להתפעל מכל החלישות הדעת, את צריכה להמשיך מה שיש בידך, וכאשר אבדתי אבדתי.

בפורים בבוקר בעת הסעודה ששה שבעה כוסות יין, נגד שבעה המידות ושבעה הרועים, בכוס רביעי אמר עכשיו הולכים לשתות את הכוס הרביעי נגד משה רבינו, מידת נצח, מידתו של רבינו ניצחת ונצחה, ואמר בשם רבינו זצ"ל שירא שמים השותה יין גורם למחילת עוונות, ואמר שפעם היה עושה קידוש והבדלה רק על יין, אבל אחרי פורים אחד ששתה יין קשה, מאז הוא אינו מסוגל לשתות יין, ומאוד קשה עליו היין, אבל אמר שאין זה מסירות נפש כששותה בפורים, אנשים חושבים ששותים יין כשקשה להם שזה נחשב למסירות נפש, מסירות נפש הכוונה שהולכים כל יום להתבודדות, רבינו אומר שמי שמדבר אל ד' מוסר את נפשו לד' ולא צריך כלום, זה הכוונה מסירות נפש.

על דבר אחד חזר ראש הישיבה פעמים רבות וכל פעם שנכנס עוד אברך, שאל שוב את השאלה, מה הכוונה להתקרב לצדיק, הרי הרבה פעמים אנחנו מוצאים בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן שאי אפשר להגיע לכל המדרגות בלי התקרבות לצדיק, מה הכוונה להתקרב לצדיק, וכל אחד ענה פחות או יותר שהכוונה לציינת לצדיק, ואמר ראש הישיבה, התקרבות לצדיק הכוונה לדבר אל ד', הדבר הראשון שחייבים לעשות בכל בוקר זה התבודדות, ראש הישיבה דיבר מעניין זה עשרות פעמים, ואמר אם לא תעשו את זה עכשיו, אמצא אתכם עוד שלושים שנה ותגידו התקרבות לצדיק התקשרות וכו', ועדיין לא תדעו מה הכוונה, איך מתקרבים, כמה קרוב צריך ללכת, איך מתקשרים ובאיזה חבל, ושוב ענה אחד שהכוונה לציינת לצדיק, ואמר לו ראש הישיבה אל תהיה חכם בעיני עצמך, מה זה לציינת לצדיק, תדבר באידיש מה צריך לעשות, צריך לעשות התבודדות. ואחד האברכים שאל בגילופין, אני הולך כבר חמש שנים התבודדות וזה לא עוזר לי, אמר לו ראש הישיבה קודם כל אתה לא קולט שאתה בכלל לא מדבר עם ד', ודבר שני אסור להגיד דיבורים כאלו, כי אין ספק שהדיבור אל ד' מועיל ופועל, ושאלו ראש הישיבה מה ראית שהתבודדות לא הועיל, ואמר האברך שכבר כמה שנים הוא מתפלל שלא יכעס, ועדיין הוא יכול לכעוס, ואמר לו ראש הישיבה, וודאי שתוכל לכעוס, הרי אתה לא מלאך, אתה בן אדם, וכי אתה כזה בעל גאווה ולא מתאים לך שאתה בן אדם וכועס, ועוד עצם זה שאתה מתפלל כל יום על זה שאתה כועס זה דבר גדול, כי ר' נתן אמר שבן אדם שהתבודד כל שנותיו שרוצה להיות ירא שמים, אף אם בסוף לא הצליח, כיון שבכל שנותיו דיבר על כך עם ד', אזי הוא יקבל חלקו בגן עדן כירא שמים.

ביום שושן פורים אחרי שחרית, קרא ראש הישיבה את המגילה ללא ברכה, ואמר שכך נהג המנחת אלעזר, וכך נהג זקינו, כדי להשתתף בשמחתן של בני ירושלים, וקרא קצת במהירות ולא מחו באמירת תיבת המן.

לאחר תפילת שחרית בשושן פורים, התקיימה לחיים ליארצייט שהיה לאחד המתפללים, ולימד ראש הישיבה בספר ארך אפים מכ"ק מוהרא"ש זי"ע שאמר: שרבות נשמות מקנאות בנשמה שהשאיירה צאצאים הנמצאים בהיכל הקודש.

ואמר ראש הישיבה שהוא כל כך נהנה ביום הפורים, כי אז נתגלה מה יש בראש תלמידי היכל הקודש, כי המון אנשים הגיעו לבקש ברכה, ולא היה תלמיד אחד בהיכל הקודש שביקש ברכה על כסף, כל בן אדם שהגיע לבקש ברכה ולא היה מהיכל הקודש ביקש פרנסה ועשירות ושפע וכו', ואילו תלמידי היכל הקודש ממש בכו שרוצים להיות יראי השם ורוצים ללמוד ולהתבודד, ואמר שאם משהו עומד בצד הוא יכול לחשוב שתלמידי היכל הקודש לבשו אולי לבוש לא הכי חסידי, אבל לא יודעים מה באמת קורה במוחם ובליבם.

להודיע שכל קויד לא יבוש ולא יכלמו לנצח כל החסים בך.

(מוכא בבאר היטב אורח חיים סימן תמו, סעיף קטן א): "הנהדר ממשוהו חמין בפסח, מבטח לו שלא יחטא פל השנה", אם שמחים עם הפצה, שמחים "שלא עשני גוי" זוכרים פל השנה שזכינו לאכול את הפצה הקדושה ולא אכלנו משהו חמין - השמחה הזו שומרת את האדם מלחטא.

השל"ה הקדוש אומר (מפכת פסחים; מוכא בבאר היטב אורח חיים סימן תעז, סעיף קטן א): "ראיתי יהודים פשרים שהיו שמחים פל כף עם הפצות, הם היו מנשקים את הפצות בשמחה גדולה"; אשרי האדם שמחידר בילדיו לשמוח עם הפצות הקדושות.

שיהיה לך שבת שמחה וחדש טוב. (צצתו אמונה שבת החדש תשע"ו תשע"ח)

סימן טוב ומזל טוב

החתן ישראל שמעון שטיינבערג הי"ו
בארא פארק
לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג
בת מו"ה יהושע קליין הי"ו בארא פארק

החתן יוסף פאנעט הי"ו ירושלים
לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

החתן נחמן יצחק רעכניצער הי"ו בני ברק
לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג
בת מו"ה יעקב הורביץ הי"ו בני ברק

מו"ה יהודה טירנויער הי"ו קרית ברסלב
לרגל שמחת החתונה של בנו למזל טוב עב"ג

מו"ה שלמה חיים ווייס הי"ו מודיעין עילית
גבאי הכול הקודש בראכפלד
לרגל שמחת הבר מצווה של בנו הבח"ח
אביגדור ני"ו למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ ערבית בימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
שמיעת שיעור יום א' בשעה 21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג' בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
שיעור דף היומי בנהר הירדן 29/6	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	21:00	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישיית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	